

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XII. broj 616 5. studenoga 2023.

31. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

GOVORE, A NE ČINE.

U ono vrijeme: Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima: »Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji. Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese. Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama,

pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima. I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa – Krist. Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.«

Mt 23, 1-12

BUDITE KAO DJECA

Govoriš li to meni, Gospodine? Od drugih tražim da čine neke stvari, od drugih očekujem usluge i izvršene zadatke, a sam nisam spreman da to isto činim kad je to drugima potrebno. Drugima naređujem, a sam nisam sposoban da nosim isto breme. Govorim, a ne činim. Zar si i mene imao u vidu kad si to prigovorio farizejima svoga vremena? Znao si da će farizeja biti uvijek na svijetu. Znao si da će te iste riječi dobro doći i danas meni i mnogima.

Gospodine, govoriš li to i meni? Tolike riječi opomene! Takvo raskrinkavanje oholosti i samodopadnosti! Počasna mjesta su nam važna briga. S toliko čežnje gledamo gdje je naše mjesto. Tako smo osjetljivi na naslov kojim nas ljudi oslovljavaju. Da, Gospodine! Znam - ima naslova što su ih ljudi zaslužili svojim radom, svojim trudom, svojim kvalifikacijama. Ali - to sve nije bitno za određenog čovjeka. Kao i nekad, tako i danas ljudi vole da ih se zove vođom, liderom, glavnim, šefom! A ti želiš da jedni drugima budemo sluge, da smo jedni drugima poslužitelji i da smo maleni. Želiš da se pretječemo u malenosti i poniznosti. Čovjek je neprestano u opasnosti da zaboravi kako si ti, Isuse, jedini vođa i Pastir, kako si ti jedini dobri pastir koji na jedinstven način ostvaruješ svoju službu vođe i pastira: život svoj polažeš za svoje. Kao i nekad, tako i danas ljudi

vole da ih se naziva učiteljima, učenjacima, znanstvenicima, profesorima, doktorima, pametnima. Čovjek je tako u trajnoj opasnosti da zaboravi kako je neprestano učenik, kako je pozvan da neprestano raste i provjerava svoja saznanja i svoje sigurnosti. Čovjek je u opasnosti da zaboravi da je iznad njega drugi, viši autoritet; da je potrebno slušati i ono što drugi govore. A najviše je u opasnosti da zaboravi kako si ti jedini i najviši autoritet, jedini istiniti i pravi Učitelj svih vremena. Isuse, Učitelju, ne prestani nas upućivati po svom Duhu u svu istinu i budi nam Učitelj u svakoj prigodi i tijekom čitava života. Kao i nekad, tako i danas htjeli bismo sebi pripisati zaslugu da smo roditelji, stvaratelji života i ljudi.

Zamišljamo si da su naše zasluge koje se očituju na ljudima oko nas i očekujemo da nas ljudi takvima priznaju, da nas nazivaju očevima. Pomišljamo da mi uvjetujemo ono što je pridržano samo nebeskom Ocu, od kojega svako očinstvo na nebu i na zemlji.

Nekad su, Isuse, na Mojsijevu stolicu sjeli ljudi koji su dobro govorili, ali nisu činili. Danas te molim za sve koji na vidljiv način predstavljaju ne više Mojsija, nego tebe, jedinog Učitelja svijeta!

Daj svim biskupima i svećenicima milost i karizmu istinite učiteljske, pastirske i svećeničke službe da svakome u njima i po njima bude jasno da si ti jedini naš Otac i Vođa i Učitelj. A svima njima, Isuse, kao i svima koji na bilo koji način obavljaju nešto od te tvoje službe, udijeli da žive i čine ono što govore.

fra Zvezdan

PONIŽEN - UZVIŠEN

Počeo je mjesec studeni, već je 31. nedjelja u vremenu kroz godinu, nekako lagano idemo ka koncu liturgijske godine i nekako nam je razmišljati i o onim posljednjim stvarima spominjući se dragih nam pokojnika. Na putu prema vječnom susretu smo i mi. Neumitno će doći taj trenutak kada će se naš život mijenjati - iz vremenitog ćemo preseliti u vječno. Ne znamo ni trena ni časa kada i kako će se to zbiti. Moramo se pojaviti pred licem Božjim - licem u lice. To nam je sigurno, no kako će izgledati naša srca, važno je pitanje. Što će biti u našim dušama - ono zemaljsko i prolazno ili ono nebesko i vječno. To zavisi od naše sadašnjosti, od sadašnjeg trenutka. Da li su nam danas važnija i značajnija pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdravi na trgovima i da ih ljudi zovu Rabbi ili nam je važnije biti sluga u poniznosti, istinskoj jednostavnosti i ljubavi? Da li se u svakodnevnom životu ravnamo po svojim savjestima i po zapovijedima ljubavi prema bratu čovjeku i Bogu stvoritelju ili se ravnamo po djelima pismoznaca modernog vremena koji "govore, a ne čine". Često zaboravljamo koliko je velik svaki naš postupak, svako naše činjenje ili nečinjenje. Svako naše djelo govori o našem određenju, o našem usmjerenju, o tome za što se vezuju naša srca. Svako naše djelo ima svoju snagu i moć - ono nas može

usmjeravati k nebu ili zakopati u zemlju, ono nas može uzvisiti ili poniziti. Kakav je odnos našeg govora i naših djela - da li možda, ne daj Bože, i za nas vrijedi "govore, a ne čine". Svako naše djelo ima svoju materijalnu ili ovozemaljsku dimenziju i nematerijalnu ili nebesku dimenziju. Ove su dvije dimenzije nekako povezane matematičkim modelom obrnute proporcionalnosti, što je Isus tokom svog ovozemnog djelovanja jasno potvrdio. To znači da, što se više trudimo stjecati zemaljsko obilje, toliko više sebi prikraćujemo nebesko blago. Kada želimo ostvariti što više ovozemne slave, vlasti, moći, ugleda, to manje prostora postoji za ono nematerijalno, duhovno i nebesko. Postoji i opasnost da ono materijalno i zemaljsko u nama uguši ono duhovno, nematerijalno, ono što moljac ne izjeda. Ono zemaljsko može stvarati u nama osjećaj veće važnosti, nadmoći u odnosu na druge ljude, a kada to prođe ostaje praznina, osjećaj ostavljenosti i poniženja. Za razliku od toga, ono duhovno, nebesko, ljudsko nas trajno obogaćuje, čini nas sretnim i važnim u očima Božjim, uzvisuje nas. Pozvani smo da princip obrnute proporcionalnosti na neki način ostvarujemo na svoju korist, korist naše duše tako da nematerijalno bude važnije od onog materijalnog, pozvani smo da umjesto onih koji traže prva mjesta, ljudsku slavu i primat u zajednici ostvarujemo poniznost i bratsko služenje, pomaganje bratu čovjeku u istinskoj ljubavi. Pozvani smo da umjesto vlastite slave tražimo slavu Božju. Potrudimo se da ne budemo prvi u ostvarivanju vlastitog ja, nego u poniznosti, da budemo prvi u ljubavi prema bratu čovjeku i Bogu našem. Samo tako ćemo doživjeti puninu Isusove riječi: "Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen."

Josip

MOLITVE IZ KORABLJE (16)

U posljednjih petnaestak brojeva ovog tjednog listića na ovim stupcima pratili smo molitve nekih živih stvorova koji su bili u povijesnoj korablji. Molitve je zapisala francuska spisateljica Carmen Bernos de Gosztoł u svojoj zbirci pjesama "Molitve korablje" Ta njena zbirka pjesama sadrži ukupno 59 molitava raznih živih stvorova. Mi smo ovdje vidjeli samo nekih petnaestak molitava. Spisateljica je kroz pjesme pokazala kako dobro poznaje narav, ljepotu, život i bogatstvo pojedinih živih stvorova ali je to tako neposredno i nenametljivo povezala sa onim što bi trebalo biti i dio čovjeka, dio nas, dio našeg vladanja i djelovanja. Molitve su, kako smo vidjeli, uzdisaji i prošnje Gospodinu, ali ne samo to - molitve su tako dane da nas potiču i na naše razmišljanje, potiču da i mi svoje ruke sklopimo na molitvu, da ne ostanemo samo nijemi čitatelji već da zbilja u duhu budemo i mi dio te naše životne korablje koja sigurno plovi ka drugoj obali Saveza. Možda nekoga interesiraju molitve i drugih živih stvorova, a to se može naći u zbirci pjesama koju je objavila "Kršćanska sadašnjost" iz Zagreba pod nazivom "Molitve korablje" 1978. godine. Na koncu spomenimo i činjenicu da je s francuskog ove molitve preveo Mirko Polgar, svećenik, isusovac koji je dugi niz godina djelovao u župu sv. Petra apostola u Beogradu. Ovim završavamo ovaj serijal molitava i svima vama koji ste nas pratili iskreno zahvaljujemo, a najveća je radost ako su ovi redci na ovim stranicama barem na neki način pomogli našem duhovnom rastu. Budimo sretni i zahvalni Bogu da nam daje mogućnost da plovimo na našoj korablji, ona čudesno postoji, kao što je postojala ona Noina korablja. Živimo, molimo, u ljubavi budimo dio te naše korablje, nemojmo se bojati mogućih oluja i valova jer ona je vođena sigurnim Božjim rukama.

Josip

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 6. studenoga

Leonard; Vedran; Sever; Božidar

UTORAK, 7. studenoga

Engelbert; Anđelko; Zdenko; Ernest

SRIJEDA, 8. studenoga

Bl. Gracija Kotorski; Bogdan, Klaudije

ČETVRTAK, 9. studenoga

Posveta lateranske bazilike; Ivan Later.

PETAK, 10. studenoga

Sv. Leon Veliki; Lavoslav; Lav; Noa

SUBOTA, 11. studenoga

Sv. Martin biskup; Martina; Davorin;

NEDJELJA, 12. studenoga

32. NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Jozafat; Emilijan; Milan

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati.

Radnim danom - utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svetih misa.